

ΠΟΛΩΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΟΥ ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΥ ΖΙΝΣΚΑ

ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΝΥΧΤΑ

ΜΠΡΟΣ, κύριε, σηκώθητε... Ή ώρα είναι περασμένη... Θα κλείσουμε.
 'Ο Νικολάϊ Ρουστένκο σηκωσε το κεφάλι του, κτύπησε το γρασόνι και έβριξε μία ματιά τριγύρω του. Τό καρενείο ήταν άδειανό. Ή καρτέλες ήταν τοποθετημένες πάνω στα τραπέζια. "Ένα φθός μονάχα έκανε στο βάθος.

— Τι ώρα είναι ; ρώτησε με οδυραμένη φωνή.
 — Κοντεύουν μεσάνυχτα.
 'Ο Ρουστένκο πλήρωσε κιά βγήκε έξω. Έστερνε με δυσκολία τιά πόδια του. Στο δρόμο έλεφτε χαρδιάια βροχή και φυσούσε δυνατούς άνεμους. 'Ο κόσμος έτρεχε να κρηφθή κάτω. Τό θέμα αυτό έκανε τόν Ρουστένκο ν' ανατριχιάσει, σάν αλήτης που δέν έχει πού να πάη να κοιμηθή.

— Τι να κάνω τώρα ; αναρωτήθηκε με τρόμο. Πού να πάω άποψε ;
 Έκανε μηχανικά μερικά βήματα. Ή βροχή τού μαστίγωνε τó πρόσωπο. Τά πόδια τού βυθίστηκαν στη λάσπη. 'Ο άνεμος σήκωνε τó ξεκούμπτο παλτό τού σχεδόν έπάνω άπ' τó κεφάλι του. 'Ο Νικολάϊ έξακολουθούσε άσπίσσο να προχωρή, χωρίς να ξέρη πού πηγαίνει, χωρίς να συλλογίζεται τίποτε. Περιπατούσε σάν αυτόματο.

Όστόσο ό Νικολάϊ Ρουστένκο ήταν νέος, είχε σπύτι ζεστό και καλοεπιπλαμένο. Είχε δώδ μικρά παιδάκια. Και ήταν άνώτερος ύπάλλιος ένός ύπουργείου. Οι γνωστοί τού και οι φίλοι τού τόν ζηλεύσανε για τήν οικονομική του άνεξαρτησία, για τήν οικογενειακή του εύτυχία. "Αν ήξεραν όμως !... Πού να φαντασθούν, ότι ό Ρουστένκο φοβότανε εκείνο τó βράδι να γυρίση σπίτι του, επειδή είχε τήν ένόνη, δη θά έβρισκε τή γυναίκα του με τόν φίλο της ! Προτιμούσε να βασανίζεται με τήν άδευαίότητα, παρά να κεραινοβοληθή με τήν τρομερή βεβαιότητα...

Τό απόγευμα τής ίδιας ημέρας, ένδ βρισκότανε στο ύπουργείο, ένα άνώημο γραμμάτι τόν είδοποιήσε πώς ή "Άλμα, ή γυναίκα του, θά δεχότανε ένέιντο τó βράδι στο σπίτι της τόν φίλο της. 'Ο άνδρας της επρόκειτο να γίνη στις 7 τó βράδι για τήν έπαυση, όπου θά έκανε δικαστική άνακοίνωση για ένα σκάνδαλο. Και ή "Άλμα θά ζητούσε να έπωληθή τής εύκαιρίας αυτής.

Όταν ό Νικολάϊ διάβασε αυτό τó γραμμάτι, ή πρώτη σκέψης τού ήταν να τó στήση, να περιφρόνηση τόν άνοημογράφο. Μά ή ύποπτη είχε μπει σάν δηλητήριο στην γαλή του. Χωρίς να τó καταλάβη ούτε ό ίδιος, άρχισε να συλλογίζεται ποιός άπ' όλους τούς γνωστούς τού θά μπορούσε να είναι ό φίλος τής γυναίκας του. Και κατέληξε στο συμπέρασμα, ότι δέν μπορούσε να ήταν άλλος από τόν ύπολογιστό Γιάνκο Ραντεβίτσι, τόν οικογενειακό τού φίλο. Ναι, αυτός θά ήταν. 'Ο Νικολάϊ είχε προσέξει από καιρό πώς ό Γιάνκο έδειχνε έξαιρετικό ένδιαφέρον για τήν "Άλμα. Μά δέν βέβαιος σημασία σ' αυτή τή λεπτομέρεια. Ήταν βέβαιος και για τή γυναίκα του και για τόν φίλο του. Τι άφελής πού φάνηκε !

Ή ώρα περνούσε και ό Ρουστένκο δέν μπορούσε πια να συνεχίση τήν έργασία του. Και ξαφνικά, πήρε τó κατέλλο του κ' έφυγε. Περιτλανήθηκε κίμπισσο στους δρόμους, χωρίς να ξέρη πού διευθύνεται. Όταν έβλεπε κανέναν περαστικό να τόν κιντήρη παραξενεμένως, καταλάβαινε πώς θά χερουνομούσε ή θά παραμιλούσε. Και προσπαθούσε να συγκεραηθή, να φανίεται άτάραχος.

Σκέφθηκε να πάη σπίτι του, να δείξη τó γραμμάτι τής γυναίκας του και να τής ζητήσει έννηγησης. Μά δέν τολμούσε να τó κάνει αυτό. Και γυρνούσε σάν τρελλός στους δρόμους κάτω άπ' τόν βαρό και σιντερλασιμένο ούρανό. Στο μεταξύ ή ώρα είχε περάσει. Τό τραίνο θά είχε φύγει. 'Ο Νικολάϊ τó συλλογίστηκε αυτό πολύ άργότερα. "Αντί όμως ν' άνησυχίση, επειδή παρόλειψε να έκτελέση μία διαταγή τού ύπουργού του, άνασάρωσε με άδιαφορία τούς ώμιους του. Δέν τόν έννοιασε πια για τίποτε.

Θά ήταν ή ώρα δέκα όταν μπήκε σ' ένα καρενείο. Έμεινε εκεί, βυθισμένος στις θλίβερες σκέψης του, δυό διάοληρες ώρες, όσπου τόν είδοποιήσε τó γρασόνι, ότι θά έκλειναν. Κι' ό Νικολάϊ έξακολούθησε τής περιλανήσεις τού στους έρημους και σιωπηλούς δρόμους, κάτω άπ' τή βροχή, πού άρχισε να πέφτη, ένδ εκείνος ήταν

στο καρενείο. Περιπατούσε σάν μεθυσμένος, παραπατώντας, κινδυνεύοντας κάθε τόσο να πέση καταγής. 'Ο κόσμος είχε σωρασθεί σ' έρείπια γι' αυτόν. Αυτή ήταν λοιπόν ή ζωή ! Τήν άποτλειώσανε λοιπόν μονάχα οι κακοί και άναίσθητοι άνθρωποι ; Σέ τί χερουσιμευό ή πολιτισμός, άφού ό άνθρωπος δέν μπορούσε να είναι βέβαιος για τή εύτυχία του ; 'Ο Νικολάϊ είχε κοπιάσει για να κτίση ένα οικοδόμημα. Και να πού ένας ύπουλος φίλος και μία άσυνείδητη γυναίκα τού χερουζαν ξαφνικά αυτό τó οικοδόμημα, πού τó νόμιζε στερεό, σάν πύργο από τραπουλόχαρτα.

Μέσα στη μεγάλη δυστυχία του, ό Νικολάϊ άρχισε να θυμάται τήν περασμένη εύτυχία του. Ή "Άλμα είχε ταιγγάνω αλμα στις φλέβες της. Τόν είχε γνωρίσει σ' ένα χωριό, όταν έπήγε και να παραλάβη ένα κτήμα, κληρονομιά ένός συγγενούς τού. Ή σταράτη έπιδερμιδα της, τιά κατάνιαρα μάτια της, τόν είχαν γοητεύσει. Φαντάστηκε πώς θά μπορούσε να γλεντήση μαζί της. Με τήν πρώτη όμως άπόπειρα πού έκανε, ή "Άλμα τού έδωσε να καταλάβη, πώς δέν ήταν άπ' τίς γυναίκες εκείνες πού γίνονται παγγινάκια στα χέρια τών άνδρών. Κι' ό Νικολάϊ, πιασμένος για καλά στα δίχτυα τού έρωτα, έφτασε στο σημείο να τής προτείνη γάμο. Εκείνη δέχτηκε.

Παντρεύτηκαν κι' ή "Άλμα φάνηκε καλή σύζυγος. "Υστερ' από λίγο καιρό, τó αγροκόρησσο αυτό άλλαξε ριζικά χαρακτήρα, έγινε μία καλή νοικοκυρά. Χάρισε τού άνδρός της δυό παιδάκια, πού τ' άνέθρεψε με μεγάλη αγάπη. Κι' ή ζωή κινούσε ήσυχη κ' άμείωνη για τόν Ρουστένκο. Έξαρτα όμως σηκώθηκε ένας δυνατός άνεμοστρόβιλος, πού παρότρυνε τά πάντα τó όρημητικό πέρασιό του, δη τήν εύτυχία τού Νικολάϊ.

Τό σπύμα τού Ρουστένκο είχε σχεδόν ξυλάσει άπ' τó κρύο. Θά ήταν ή ώρα 3 τó πρωί. Όστόσο, εκείνος έξακολουθούσε να γυρνά έδω κι' εκεί, χωρίς να ξέρη πού πηγαίνει. Ποτέ δέν θά τολμούσε να χτυπήση τήν πόρτα τού σπιτιού του, να βεβαιωθή με τά μάτια του για τή συμφρορά πού τόν βόηκε. Τού φαινόταν πώς θά γυρνούσε έτσι σ' όλη τού τή ζωή, πώς θά κρατούσε για πάντα ή σκοτεινή αυτή νύχτα, χωρίς να ύπόσχη έλπίδα να βγη ό ήλιος, και πώς θά φιλοδέχеше πάντοτε, όπως τώρα.

Ξαφνικά, σιάνηκε άποσβολομένος. Είχε βρεθεί μπρος στο σπίτι του, χωρίς να τó καταλάβη πώς ! Ποιά ένστοκτο όδήγησε τά βήματά του σ' εκείνα τά μέρη ;

Μά όταν ό Νικολάϊ σήκωσε τó κεφάλι του και είδε φωτισμένα άνωδρά τά παράθυρα τής κάμαρας τής γυναίκας του, έσφιξε με λύσσα τίς γροθίδες τού κι' έννοιασε τιά μινίγγια του να βουζών. Ήταν αλήθεια λοιπόν ; Ή "Άλμα τόν άπατούσε ! Άρχισε να τρέμη, από θυμό τού αυτή τή φορά. "Εβγαλε άμέσως τó κλειδί άπ' τήν τσέπη του, άνοιξε τήν πόρτα, άνέβηκε τρία-τρία τιά σκαλιά κι' ώρμησε σάν σίφαινας στο δωμάτιο τής γυναίκας του. Τά μάτια τού έλαμπαν άγρια.

Όστόσο, μέσο στο δωμάτιο βρισκότανε μονάχα ή γυναίκα του κι' όχι κι' ό Γιάνκο, όπως φανταζόταν ό Νικολάϊ. "Απ' τή χλωμάδα της και τó παραμένο ύφους της, ό άνδρας της κατάλαβε πώς δέν είχε κλείσει μάτι όλη τή νύχτα.

Μόλις τόν είδε ή "Άλμα, έτρεξε κοντά του κι' έκανε να τόν αγκαλιάση.

— Τι έγινες, Νικολάϊ ; τόν ρώτησε με άλλαγμένη φωνή. Κόντευα να τρελλαθώ άπ' τήν άγανία μου... Κι' όσο συλλογίζομαι πώς έφταγα έγώ...

'Ο Ρουστένκο τήν έσπρωξε πέρα με δύναμη κι' άρχισε να ψάχνη στο δωμάτιο.

— Πού ήσουν τόσες ώρες ; τόν ξαναρώτησε ή "Άλμα. Γιατί δέν πήγες εκεί πού σ' έστειλε ό ύπουργός σου ; Ήλθαν και με ρώτησαν άπ' τó ύπουργείο μήπως πέρασε άπ' έδω. Σέ είδαν να φεύγης ξαφνικά, χωρίς να χερετήσης κανένα κι' άνησυχίσαν. Και για δώ' αυτά, φταιω έγώ. Καταλαβαίνω τί συνέβη. Τί άμυαλή, τί έπαύλαη πού είμαι ! Δέν ξέρω άν θά με συχωρέσης ποτέ. Φαντάζομαι τί νύχτα άγωνίας θά πέρασεσ ! Μά κι' έγώ μετανόησα πικρά γι' αυτό πού έκανα.

— "Α ! τó όμολογείς λοιπόν ! άνέκραξε ό Νικολάϊ έξω φρενών.

— Ναι, τó όμολογώ...

— Πές μου τώρα, πού τόν έχεις κρύψει ;...

— Ποιόν ; ρώτησε μ' άπορία ή "Άλμα.

— Ποιόν ; Κάνεις πώς δέν καταλαβαίνεις ; Τόν φίλο σου, τόν Ραντεβίτσι !...

— Πίστευες σοβαρά ότι έχω φίλο τó Γιάνκο ; φάνηξε ή "Άλμα.

— 'Εσύ; ρώτησε τώρα ό Νικολάϊ.

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΟΥΝΤ ΚΑΙ ΣΤ' ΑΛΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΑΣ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

(Ειδήσεις, πληροφορίες, κουτσομπολιό)

Ο Μωρίς Σεβαλιέ.

— Στο Χόλλυγουντ διαδόθηκε τελευταία ότι ο νέος άστρο της «Μετρό Γκόλντγουιν», ο Κλάρκ Γκρέϊντλ, πρόκειται να χωρίσει τη γυναίκα του, μία άσημαντη και ταπεινή Αμερικανίδα, την οποία είχε παντρευτεί πολύ προτού να γίνει διάσημος.

— Ποιάν όμως πρόκειται να πάρει; Όχι, προς το παρόν δεν πρόκειται να παντρευτεί καμιά.

— Απολύτως, θέλει να μείνει ελεύθερος για να μπορέσει να διαλέξει όποια του άρεσει περισσότερο από τις άπειρες χιλιάδες θαμιαστικές του.

— Πρό εβδομάδων, ο σκηνοθέτης Έντμοντ Γκούντνιτς έδωσε μία δεξίωση, στην οποία, μεταξύ των άλλων επίσημων προσώπων, είχε προσκαλέσει και την Γκρέτα Γκάρμπο.

— Έπειδή όμως η Γκρέτα έφερε να πάει στο στούντιο το άλλο πρωί, έφυγε από τη δεξίωση ναυροίτη από τους άλλους. Όλοι την καληνύχτισαν και βγήκε βιαστικά για να πάρει το αυτοκίνητό της.

— Αλλά μισοστά στην πόρτα την περίμενε μία άπροσδόκητη συγκέντρωση: Όλοι οι σωφόν των αυτοκινήτων των προσκεκλημένων, άκούγοντας πώς η Γκρέτα βρισκόταν μέσα στο σπίτι, είχαν μαζευτεί και περίμεναν επί μία ώρα όλοσκληρά απέξω, για να μπορέσουν να ιδούν. Έτσι και για ένα λεπτό, τη μεγάλη ήθοσοδ έκ του φυσικού.

— Ο μεγαλύτερος χορός που έγινε τις τελευταίες αποκριές στο Χόλλυγουντ, ήταν ο χορός της κρίσεως.

— Στο χορό αυτόν, όλοι οι προσκεκλημένοι έπρεπε να παρουσιαστούν με βαμπακερά ή μάλλινα κοστούμια, ανάλογα με την κρίση.

— Πραγματικά, οι άστρος έδειξαν μεγάλη εφευρετικότητα και συνέτελεσαν στην επιτυχία του χορού. Η Βιβιάν Όσμπορν π.χ. φορούσε ένα θαμιάσιο βραδυνό φόρεμα από τσίτα, μοιόντι είχε σκεπασμένους τους ώμους της με μία μεγάλη κρηνη έριμνα. Η Σάλλυ Άλεξ φορούσε πυτζάμες από χονδρό σκοφό θαλασσό λινό και κόκκινο λαμποδέτη. Ο σύζυγός της Χούσι Τζάμπσον φορούσε κοστούμι ντριλίνο. Η Μάρυλιν Μίλλερ φορούσε βραδυνές πυτζάμες από φρενοφυλάρο, άλλ' αυτό δεν την εμπόδιζε να είναι έξαιρετικά χαριτωμένη.

— Η Ζαννέτ Μαντόνάλι πήγε στο χορό της κρίσεως με τον μνηστήρα της Ρόμπερτ Ρίτσι. Ο Ρίτσι φορούσε άσπρα καλοκαιρινά λινά, ή δέ Ζαννέτ ένα ντυσιμάτο από φόρεμα από ριζ τερατίν!

— Ο Τζάκ Όκι φορούσε τη συνηθισμένη «φόρμα», με την οποία παρακολούθει την εμφάνιση των φίλων του. Η φόρμα αυτή μάλιστα δεν ήταν και τόσο καθαρή.

Η Τζόαν Κράουφορντ.

κοκκινίζοντας κι ανοίγοντας τα μάτια της. Πίστεψες ότι θα μπορούσα να σ' απατήσω; Τι τραγική παρεξήγηση, Θεέ μου!

— Ο τόνος της φωνής της έκανε τον Νικολάι να την κυτάξει κι αυτός κατάπληκτος.

— Μά... φθόνισες, μόνη σου δεν μου είπες τώρα δά ότι...

— Τότε ή Άλμα πλησίασε στον κομμό της, άνοιξε ένα συρτάρι, έβγαλε από μέσα ένα γράμμα και το έδωσε του άνδρός της, χωρίς να του πη λέξει. Ο Νικολάι το διάβασε και το πρόσωπό του έαστέρωσε.

— Όστε... τραύλισε... το άνόνημο γράμμα που έλαβα σήμερα;...

— Σου το έστειλα εγώ!...

— Έσύ; ορώησε ο Νικολάι.

— Ναι. Το έκανα από έπιπολαότητα, μι και περιέργη να ιδώ τι θα κάνεις, αν μου έχεις έμπιστοσύνη. Φανατοζόμουν όμως, ότι θα ορρόσουν άμείως σ'απτι να μου ζητήσης εξήγησεις. Ποτέ δεν το περιμένα ότι θα γυρνούσες όλη τη νύχτα έξω. Πόσο θα υπέφερες, άγαπημένη μου!...

— Ναι, Άλμα μου, υπέφερα πολύ! φθόνισες ο Νικολάι, σφίγγοντας τη γυναίκα του στην άγκαλιά του και κλαίοντας από χαρά. Μά δεν πειράζει. Τα λημονώ όλα τώρα. Και σε συχωρώ! σε συχωρώ!...

Η όροχη είχε σταματήσει. Έξω άρχισε να γλυκοαράζει. Σέ λίγο βγήκε κι ο ήλιος δόλοαμπος, ο ήλιος που ο Νικολάι νόμιζε, ενώ γυρνούσε σάν τρελλός στους δρόμους, πώς δεν θα τον ξανάβλεπε ποτέ, ποτέ πικά!... ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ ΖΙΝΣΚΑ

— Την επιτυχέστερη όμως μεταμάρφια είχε ο σκηνοθέτης Έρικ φόν Στρόχαϊμ. Φορούσε λευκά πανταλόνια γκόλα και άσπρα γιλέκο. Ήταν χωρίς σακάκι και είχε στο μάτι του μονόκλ. Προκάλεσε δέ σαστή άναστάτωση όταν έδήλωσε ότι βγάξει σε πλειστηριασμό το παντελόνι του! Πολλοί κόντεψαν να λιποθυμήσουν από τον νουστωτικό τη στιγμή που ο Στρόχαϊμ έβγαλε το παντελόνι του για να το παραδώσει στον τελευταίο ύπερθελαστή. Άλλά ή άπογοήτειός του ήταν μεγάλη, γιατί ο ποηρός Γερμανός φορούσε από μέσα ένα άλλο παντελόνι από μαύρο σατέν έξ ίσου μακρής με το πρώτο!

— Η Ζαννέτ Μαντόνάλι είχε τελευταία μία άτυχία. Θέλοντας να κάνει μι έκκληση στον μνηστήρα της, αποφάσισε να καλέσει στο σπίτι της μερικούς φίλους του κατά την επέτειο των γενεθλίων του, χωρίς αυτός να πάρη είδηση.

— Την τελευταία όμως στιγμή ή Ζαννέτ έκλήθη έπειγόντως στη Νέα Υόρκη για να γυρίσει μερικές συμπληρωματικές σκηνές με τον Μωρίς Σεβαλιέ για την τελευταία τους ταινία «Μιά ώρα μαζί σου».

— Έτσι ο μνηστήρ της Ζαννέτ, ο κ. Ρίτσι, ο ό οποίος έντομεταξύ είχε μάθει τη δεξίωση που θα δινόταν για τα γενέθλιά του, έμεινε στα κρηνα του λουτρού, βλέποντας τη μνηστήρ του να φεύγει για τη Νέα Υόρκη, άαριθός την ήμέρα της έορτής.

— Νά τώρα και μερικές άγνωστες, αλλά χαρακτηριστικές λεπτομέρειες για τους άστρος του κινηματογράφου.

— Ο Πιέρ Μλανσάο τραλλάινεται να συζωαφίσει και να φτιάχνει σκίττα. Έχει κάνει τα σκίττα όλων των συαδέλφων του με τους όποιους έπαιζε μαζί.

— Ο Γαρόν Νούβάρο ύπηρξε άλληλοδιαδόχος, κατά την κινηματογραφική του σταδιοδρομία, σφραγιστής Άγγλος, Γάλλος, Άστροαός, Ίσπανός Ρώσος, Σέρβος και ναύτης Άμερικανός.

— Ο Πιέρ ντε Γρεγκάν ύπηρξε, κατά τον πόλεμο, προσηνήτης άεροπόρος. Έπροσόνησε δέ στην άεροπορική σχολή του Μπουν 1705 πλάτους!

— Τον Μπάστερ Κήτον τον λένε στο Χόλλυγουντ... αναίθαρο της Ξηράς, γιατί κατοικεί, ως γνωστόν, μονιμώς σ' ένα μεγάλο λεωφορείο.

— Ο Σωφάρο άρχίζον, ο ένας μετά τον άλλο, να αναμνησούνται στον κινηματογράφο. Μετά τον Ζάν Όμπριέ, που έκανε τις σκηνογραφίες μιας θαμιασίας ταινίας, και ο Πόλ Κολέν ανέλαβε τώρα να φτιάξει τις σκηνογραφίες των «Άθλιων», τους όποιους θα κινηματογραφήσει ο Ραϊμόνδος Μτεαρό.

— Στην ταινία «Θεόδωρος και Σίλα» που γυρίζεται τώρα ο Πιέρ Κολουαί, ο περίφημος Γάλλος ζωμωχός Ραϊμό θα έμμερανασθή άλληλοδιαδόχος ως λασές, ως παραθέστης, ως... γυναίκα και ως κίριος του κίσιου!

— Ο Άμερικανός ήθοσοδ Σαμουήλ Χιντς ανέλαβε να παίξει τον δολοφόνο ρόλο που μπορεί να φαντασθή κανείς στον κινηματογράφο.

— Τον ρόλο του ήνωτισμένου, του δολοφονημένου και του βουζολακος...

— Η έλληνης καλών σεναρίων, έκαμσε τις κινηματογραφικές έταιρείες του Χόλλυγουντ να σκεφθούν να ξαναγυρίσουν. όμιλοσες τώρα, μερικές από τις μεγάλες επιτυχίες του βουδού.

— Η πρώτη δοκιμή έγινε με την περίφημη ταινία «Ο πατερούλης με τα μακρινά πόδια, στην όποια την άφρονη Μάιρη Πίκφορνδ άντιπαριστά τώρα ή όμιλοσά Ζαννέτ Χέινορ.

— Έπίσης γυρίζεται ήδη ή μεγάλη επιτυχία του Ροδόλοφ Βαλεντίνο «Οι τέσσερες ίππότι της Άποκαλίψευς», με τον Κλάρκ Γκρέϊντλ στο ρόλο του άλησομητήρου Ροβίτι.

— Τέλος γυρίζεται και μι άλλη ταινία του Βαλεντίνο: «Τό άλμα και ή άμμος», με τον νέο Άγγλο ήθοσοδ Κάβου Γκράντ στο ρόλο του Βαλεντίνο.

Ο Άδόλοφος Μανζού.

